

Recensie René van Peer

Gonzo (circuit) magazine # 179 (jan - feb 2024)

Album: JNNK

Vocaliste Janneke van der Putten beschikt over een wonderlijk spraakorgaan en over een bijna bovenmenselijk uithoudingsvermogen. Haar debuutalbum 'JNNK' bevat drie lange omzwervingen met haar stem en een kortere. Het zijn onvoorstelbaar lastige vormen van acrobatiek, waarbij ze ook nog eens gebruik maakt van de ruimte waar ze de stukken heeft opgenomen. 'Attacked And Over-tuned' waar de plaat mee begint blijkbaar in een klein vertrek. De rest in een ruimte met flinke galm. In het openingsnummer laat ze haar stem steeds snel overslaan in een merkwaardig hikkend geluid, terwijl ze rondloopt: dichtbij de microfoon en er verder vandaan. In het nummer 'In Cycles' heeft ze de hoogte van haar zang afgestemd op de akoestiek van de plek. Daardoor wordt haar stem als het ware opgetild en uitvergroot, zodat ze de hele ruimte vult. Ze laat haar stem golven en knersen, en steeds volgt de ruimte haar. In 'Voice And Space I' wordt ze bijgestaan door een tweede zangeres, Anaïs Barbier. In een overdadig galmende ruimte bewegen ze hun stemmen ten opzichte van elkaar in korte gezongen kreten, laten het geluid wegebben en beginnen dan opnieuw. Soms is de tussenliggende stilte kort, dan weer gunnen ze hun stemmen, de oren van de luisteraar en de akoestiek de tijd om tot zichzelf te komen. In het gebruik van ruimte en interferentie is de zang op 'JNNK' verwant aan het werk van Alvin Lucier en Phill Niblock, maar dit album is (merendeels) het resultaat van één stem die zich meet met de omgeving. Luisteren over luidsprekers heeft de voorkeur.

